

VĚRNÍ ZŮSTALI

měsíční časopis Sdružení bývalých politických vězňů
Věnováno památce obětí komunismu !

V čísle dále naleznete...

Paní zima se vyřádila

**SKANDÁL, který musel
být utajen!** /pokračování/

Paní zima se vyřádila.

První úkaz byl už v listopadu, to co předvedla a co umí. O vánočních svátcích to vypadalo, že budou zelené. No a pak se představila v plné parádě.

Poslala nám tolik zimní krásy, že nás s toho bolí hlava. Ulice zasypány sněhem, doprava všeobecně v kolapsu. Nemocnice se plní úrazy občanů, sanitní auta nestačí navážet zraněné. To podstatné co náleží každému občanovi je, že v dané situaci má pomoci při úklidu v takové katastrofické záležitosti. Arogance a lhostejnost převládá nad slušností. Kde je lidská důstojnost, kdo jsme, že nám nevadí utrpení druhých při eventuelním zranění. V klidu překročíme zraněného. Jsme snad bezcitní tvorové. Co tomu říká naše tolik vychvalovaná inteligence. Všichni máme školní vzdělání, kam se podělo to, co do nás vštěpovali naši kantoři. Jak se chovají oni sami ! Pomáhají v případě, že někoho potká neštěstí při uklouznutí na náledí ? Vážená dámo, dost bylo tvé zimní krásy. Obdaruj nás sluncem a teplým vánkem. Budeme ti povděční.

Sky, foto: IDNES

Komínkovo vyjádření k žalobě

MILOSLAV KOMÍNEK
Vrchlického 1631
738 02 Frýdek-Místek

Ve Frýdku-Místku, dne 9. května 1995

Doporučeně
Dvojmo!

Městský soud v Praze
Spálená 2
P r a h a 2

Věc: Vyjádření k žalobě jednací číslo 34C 38/95

Žalobce: Ing. Rudolf Pernický, genmjr. v.v.
bytem Praha 6, Suchdol, Návazná 519

Žalovaný: Milo Komínek, vydavatel časopisu "Svědomy"
P.S. 70, pošta 12, Frýdek-Místek

K žalobě jednací číslo 34C 38/95, kterou mi Městský soud v Praze zaslal, předkládám vyjádření k jednotlivým bodům žaloby, které se mne, jako druhého žalovaného dotýkají. Dodržím při tom označení jednotlivých bodů, jak jsou v žalobě uvedena.

II. O otevřeném dopisu prvního žalovaného mi není nic známo. Jeho obsah neznám, nikdy jsem jej nečetl, s prvním žalovaným jsme, já ani můj zástupce Ing. O. Tihelka, nikdy nejednali.

Žalobce podává nepravdivé a zcela zavádějící obvinění, když uvádí "V této souvislosti Ing. O. Tihelka zjistil, že jsem byl v roce 1969 v ústředním orgánu ČSPB, jako pracovník Ústřední rehabilitační poradny a Ústřední rady sdružení ČSPB. V závěru článku srovnává, zda činnost ČSPB a jejich funkcionářů v r. 1969, podle KPV, § 9 odst.3, připouští členství v této Konfederaci. Dodává, že jsem byl prvním předsedou KPV a od r. 1991 jejím prvním čestným předsedou."

Skutečné znění inkriminované části článku "Které to jsou, ty další organizace...?" navazuje na údaje uvedené v bulletinu ÚV Svazu protifašistických bojovníků (ČSPB) FUNKCIONÁŘ 6-7, v němž je uvedeno

na straně 9 - c) ÚSTŘEDNÍ RADY SDRUŽENÍ Sdružení zahraničních vojáků I. a II. odboje: Členové: 13. Pernický Rudolf, Suchdol ZV - západ, východ,

na straně 16 - 7. Rehabilitační komise ČSPB: Sekretář komise: Pernický Rudolf, pracovník ÚRP.

Skandál, který musel být UTAJEN

/ pokračování /

Pro srovnání odkazuji na doslovný text z časopisu "Svědomy" č.11/1994, strana 11, který zní: A jak jsem zjistil, v ústředním orgánu ČSPB v roce 1969... ..byl Pernický Rudolf, pracovník ÚRP a člen Ústřední rady sdružení ČSPB. K tomu už jen dodávám, že Pernický Rudolf byl prvním předsedou Konfederace politických vězňů po listopadu 1989 a že od roku 1991 je jejím prvním čestným předsedou... Jak se kdokoli může přesvědčit, v tomto textu není nikde uvedeno, že se jedná o téhož Rudolfa Pernického. V textu není uvedeno určující zájmeno který, jenž by určovalo přímou spojitost mezi Rudolfem Pernickým, uvedeným v bulletinu ČSPB a Rudolfem Pernickým v inkriminovaném článku. Autor článku toliko konstatuje shodu jmen v ČSPB a v KPV, avšak jejich spojitost ani v nejmenším nenaznačuje, což dokazuje text "K tomu už jen dodávám..."

Takže obvinění ad. II. je v celém rozsahu nepravdivou fikcí.

III. K postoji pana Fr. Straky, předsedy KPV v Břeclavi, jakož i redakce časopisu ZPRAVODAJ KPV uvádím, že to byli právě oni, kdo v článku Svědomí - Zpravodaj číslo 7, strana 8 - provedli rovnítko mezi jmény Rudolf Pernický v bulletinu ČSPB a Rudolf Pernický v článku "Které to jsou, ty další organizace...?" A jsou to oni (pan Straka a redakce Zpravodaje KPV), kdo uveřejnili text: "Tučným a zvlášť výrazným písmem jste napsal jeho jméno a vyliil na něj tolik vymyšlené špíny jen proto, aby snad lidé jako Vy, plní zloby a nenávisti se dívali na tohoto člověka jako na zrádce a darebáka, který zradil vlast a demokracii. Je to od Vás podlé a nízké a svědčí to o Vašem žlučovitém nitru." Ponechám stranou názor, kdo že to má ono žlučovité nitro - při srovnání textů obou článků je to zcela jasné. Potvrzení přímé spojitosti mezi Rudolfem Pernickým, uvedeným v bulletinu ČSPB a Rudolfem Pernickým v inkriminovaném článku, dokládá věta: "Ale vrcholem Vaší ubohé tvorby, dokládající malost Vašeho nitra je článek, v němž jste se snažil pomluvit a ponížít člověka statečného, hotového v každém čase a při každé příležitosti položit život za právo, spravedlnost a vlast, jímž je gen. Rudolf Pernický. Tolik špatnosti je ve Vašem nitru, že mu odpíráte i onu generálskou hodnost, jež mu právem náleží na rozdíl od většiny současných takygenerálů."

O další spojitost jména se postarala redakce Zpravodaje KPV ještě v čísle 1/1995, strana 5 v článku "Sdělení redakce" kde uvádí: "Do redakce nám došlo několik dopisů, pozastavujících se nad článkem v časopise Svědomí, jehož autor pan Tihelka nestoudným způsobem pomlouvá bratra gen. Ing. R. Pernického..."

A nejen to. K spojitosti jména přidali oba (pan Straka i redakce Zpravodaje KPV) vlastní vykonstruované pomluvy na gen. Ing. Rudolfa Pernického, o nichž se autor článku pan O.Tihelka nikde a nikdy nezmiňuje. Takže, nejsou to snad právě oni, kdož uveřejněnými invektivami vůči autorovi článku svými vyhanými výroky vědomě žalovatele urážejí?

IV. V této části navazuji na vyjádření, které uvádím ad. II. a III. Dodávám,

-8-

D ů k a z: osvědčení o účasti žalobce v národním boji za osvobození - příloha č. VIII.

Řád Milana Rastislava Štefánika, propůjčený žalobci prezidentem republiky dne 8.5.1991 - příloha č. IX.

Ze všech shora uvedených důvodů navrhuji, aby soud vydal tento:

R O Z S U D E K :

První žalovaný je povinen zdržet se rozšiřování nepravdivých údajů o žalobci. Dále je povinen omluvit se žalobci písemně dopisem, ve kterém uvede, že "není pravdou, že R. Pernický, první a čestný předseda KPVC je signatářem prohlášení a souhlasu s okupací ČSSR vojsky Varšavské smlouvy a že svým podpisem souhlasil s vraždami, které tato vojska páchala na našem obyvatelstvu a s dvacelitetou okupací naší země, a že od roku 1968 do roku 1989 kolaboroval s totalitním komunistickým režimem".

Dále je povinen dopis s tímto obsahem a vlastnoručním podpisem doručit na adresu Konfederace politických vězňů, Praha 2, Škrétova 6.

První žalovaný je povinen na náhradu nemajetkové újmy zaplatit žalobci 300.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

První žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady tohoto řízení na účet právního zástupce žalobce do tří dnů od právní moci rozsudku.

Druhý žalovaný je povinen v časopisu "Svědění" uveřejnit tuto omluvu:

"Omlouvám se panu Rudolfu Pernickému za uveřejnění nepravdivého údaje o tom, že byl v roce 1969 funkcionářem ústředního orgánu ČSPB a že tím potvrdil, že souhlasí s okupací ČSSR a s prokomunistickým a tedy se zločinným nelegitimním a zavrženímhodným programem komunistické strany Československa".

Druhý žalovaný je povinen na náhradu nemajetkové újmy zaplatit žalobci 300.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Druhý žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady tohoto řízení na účet právního zástupce žalobce do tří dnů od právní moci rozsudku.

V Praze dne

Ing. Rudolf Pernický, genmjr.v.v.

-8-

D ů k a z: osvědčení o účasti žalobce v národním boji za osvobození - příloha č. VIII.

Řád Milana Rastislava Štefánika, propůjčený žalobci prezidentem republiky dne 8.5.1991 - příloha č. IX.

Ze všech shora uvedených důvodů navrhuji, aby soud vydal tento:

R O Z S U D E K :

První žalovaný je povinen zdržet se rozšiřování nepravdivých údajů o žalobci. Dále je povinen omluvit se žalobci písemně dopisem, ve kterém uvede, že "není pravdou, že R. Pernický, první a čestný předseda KPČ je signatářem prohlášení a souhlasu s okupací ČSSR vojsky Varšavské smlouvy a že svým podpisem souhlasil s vraždami, které tato vojska páchala na našem obyvatelstvu a s dvacetiletou okupací naší země, a že od roku 1968 do roku 1989 kolaboroval s totalitním komunistickým režimem".

Dále je povinen dopis s tímto obsahem a vlastnoručním podpisem doručit na adresu Konfederace politických vězňů, Praha 2, Škrátova 6.

První žalovaný je povinen na náhradu nemajetkové újmy zaplatit žalobci 300.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

První žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady tohoto řízení na účet právního zástupce žalobce do tří dnů od právní moci rozsudku.

Druhý žalovaný je povinen v časopisu "Svědomí" uveřejnit tuto omluvu:

"Omlouvám se panu Rudolfu Pernickému za uveřejnění nepravdivého údaje o tom, že byl v roce 1969 funkcionářem ústředního orgánu ČSPB a že tím potvrdil, že souhlasí s okupací ČSSR a s prokomunistickým a tedy se zločinným nelegitímním a zavrženíhodným programem komunistické strany Československa".

Druhý žalovaný je povinen na náhradu nemajetkové újmy zaplatit žalobci 300.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Druhý žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady tohoto řízení na účet právního zástupce žalobce do tří dnů od právní moci rozsudku.

V Praze dne

Ing. Rudolf Pernický, genmjr.v.v.

je pro redakci časopisu Svědomí urážkou.

Pokud jde o další text obsahu této části jen tolik, že podkladem zde byla fakta uvedená v bulletinu ÚV ČSPB č. 6-7, z července 1969. Pokud jsem v článku "Odpověď na útok" (Svědomí č. 17/94) projevil osobní názor, jak se měl žalobce zachovat v případě zveřejnění postoje ÚV ČSPB k okupaci Československa, učinil jsem tak proto, že žalobce znám jako spoluvězně za komunistické totality a že právě proto se nemohu s jeho postojem ke kolaborantské činnosti ÚV ČSPB smířit. Nešlo tedy o žádnou radu, jak se měl žalobce zachovat.

Ve vyjádření k jednotlivým částem žaloby, jak jsou výše uvedena, je zcela nepochybně prokázáno, že v textech obou článků v časopise Svědomí nejsou žádné nepravdivé údaje, které by ohrožovaly žalobcovu hodnověrnost. Ze všech shora uvedených důvodů navrhuji, aby soud žalobu v té části, která se týká obvinění druhého žalovaného, v celém rozsahu **z a m í t l**.

Současně navrhuji, aby na soudní jednání, jak jej soud již nařídil, byl jako svědek předvolán Ing. Oldřich Tihelka, bytem Frýdek-Místek, Nad Lipinou 2502, PSČ 738 01, který jako autor článku "Které to jsou, ty další organizace...?", dosvědčí pravdivost a důkaznost mého vyjádření.

Miloslav Komínek

Protokol ze soudního líčení
u Městského soudu v Praze
dne 28. března 1996

Městský soud v Praze
Praha 2, Soukená 2.
téléfón 249 155 92 - 9
PSČ 112 16

22. května 1996

54 C. 38/95
Kopie protokolu ze dne 28.3.1996
čl. 1-7 protokol a přílohy
JLW

- osobně,

- nikdo, dor. vykázano,

- 1/ - osobně, zast. dr. Havelkou,
advokátem, pl. moc ze dne 24.8.95,

2/ - osobně, totožnost zjištěna z CP,

Jednáno dle § 119 o.s.ř..

Zúst. 1/ žalovaného navrhuje zamítnutí žaloby, uvádí,
že 1/ žalovaný nemít žádné urážky proti žalobci, chtěl
pouze vysvětlení, proč je žaloba vedena v ČSVPB 6 - 7, seznamu
členů sdružení zahr. vojáků.

2/ žal. návrh je zamítnutí žaloby, jednáno dle § 119
o.s.ř., zopakován dosavadní průběh jednání.

Městský soud v Praze
 Praha 2, Spáň
 telefon 249 755 82 - 9
 PSČ 112 16

Přistoupeno k doplňujícímu výsledku 1/ žalovaného gen. jako
 na č.l. 16, který po poučení k věci uvádí:

Já jsem nikdy neviděl žádné prohlášení, pod kterým by byl
 podepsán žalobce, ve kterém by projevil souhlas s okupací
 ČSFR vojsky Varšavské smlouvy v r. 1968. Na jeho souhlas s touto
 okupací usuzuji z obsahu funkcionáře ČSFR 6 - 7. My jsme se
 se žalobcem poznali po založení KVB v r. 89. Na otázku soudu
 jaký má 1/ žalovaný konkr. důkaz o tom, že žalobce od r.
 1968 do r. 1989 kolaboroval s komunistický tot. systémem,
 uvádím, že k tomuto závěru jsem opětovně dospěl z obsahu
 časopisu Funkcionář Čs. sazu protifaš. bojovníku, hlavně
 na úvodním prohlášení tohoto časopisu. Já jsem členem ČSPB
 nebyl, myslím, že tiskovina Funkcionář byla určena pro
 interní potřebu této organizace. Já jsem byl ve výkonu
 trestu 11 let, pro § 231 tr. zák., a byl jsem na základě
 amnestie prezidenta republiky propuštěn v r. 1960.

Na dotaz žalobce: Na 2 SV jsem nejprve pracoval, poté
 jsem byl členem vládního vojska.

K této odpovědi čte žalobce slib z vládního vojska,
 ve které jednotlivý příslušník slibuje, že bude poslušen
 vůdci Velk.^{om} říše A. Hitlera, jako ochránce protektorátu Čechy
 a Moravy, a že buče zájmu Velkomoravs. říše ku prospěchu
 protektorátu Čechy a Morava podporovat, nařízení protektorátu
 a jeho vlády plnit, a zák. zachovávat.

Na dotaz zást. 1/ žalovaného: Dopis, který jsem poslal
 UVKT byl otevřený nazván, ale poslal jsem ho v zalepené obálce.
 Tímto jsem dopisem sledoval, že ve Funkcionáři 6-7 ČSPB,
 bylo 2x uvedeno jméno žalobce, jako funkcionáře této organizace.
 Další odpovědi na otázky se neprotolují, neboť na ně byl již
 soudem dotázán.

V tomto stádiu řízení se dostavil dr. Holas, pl. moc
 ze dne 8. 3. 95 s tím, že se dostal v důsledku dopravy, do
 časové tísně.

Já jsem se přihlásil do vl. vojska z toho, důvodu, že jako
 ročník 1922 jsem musel být nasazen do práce do Německa. Ve
 vl. vojsku se skrývali i čeští dobrovolníci. Já jsem se o
 činnost žalobce, jako člena - sekretáře reh. pomise, nezabýval.

Já jsem napadená tvrzení o žalobci pouze uvedl v dopise,
 který je předmětem sporu, v našem interním časopisu s názvem
 Věrní zůstali.

2. 2. 1926
Právní úřad
Království české
Předseda
Předseda

Přistoupeno k výsledku 2/ žalovaného

Miroslav Komínek - ner. 20. června 1926, bytem
Frýdek Místek, Kolaříkova 654,
který po poučení dle § 131 o.s.ř.
k věci uvádí:

Já jsem vydavatelem pravidelného časopisu s názvem
"Svědění". Článek s názvem "Které to jsou, ty další organ zace"
z května 94 jsem četl až poté, kdy byl uveřejněn. Časopis
rozesíláme jednotlivým předplatitelům. Obsah napadeného článku
jsem s jeho autorem, před jeho uveřejněním, nekonzultoval.
Já si nepamatuji, že by na napadený článek zaznamenal nějaké
negativní reakce ze strany čtenářů, pouze mi někdo zaslal
ČSFB Funkcionáře 6 - 7. Já jsem v r. 68 utekl do zahraničí,
neboť jsem předtím byl předsedou klubu 231 ve Frýdku Místku,
a dostával jsem z tohoto titulu nepřehledné dopisy, takže jsem
z republiky počátkem srpna 68 odešel. Až do r. 1969 jsem žil
v Kanadě. Ina Tihelka znám až z doby mého návratu do vlasti
po r. 89, jako redakčního kolegu z mého časopisu. Já jsem
byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 20ti let,
a to v r. 1948, přičemž 17 let jsem trest vykonal. Než-li byl
uveden článek, jsem ani já, ani Tihelka, že pan errický,
býv. pracovník rehabilitační komise u Čs. svazu protifašistických
bojovníků a pan Pernický současný funkcionář KPV je jedna a též
osoba.

Na dotaz zást. žalobce: V článku není nic proti gen.
Pernickému, píše se zde pouze o Rudolfovi Pernickém.
Pokud se týče mé ochoty uveřejnit omluvu, já si počkám na to,
jak rozhodne soud.

Na dotaz zást. 1/ žalovaného: Časopis Funkcionář 6-7,
jsem dostal do ruky až poté, kdy byl uveřejněn článek,
jež je předmětem sporu. Celý tento časopis Funkcionář jsem si
přečetl. Já vycházím z toho, že když mi organizace nepasuje,
tak z ní vystoupím. Víra, že žalobce je uveden jako 13tá osoba
Sdružení zahr. vojáků 1 a 2 odboje.

Hlasitě diktováno bez námitek.

Přistoupeno k výsledku svědka, který poučen dle § 126
o.s.ř. k věci uvádí:

Opět lež!

Mám před sebou výtsk z novin iDnes. cz/ zprávy ze dne 27 března 2008.

Hovoří se tam o agentech Stb v KPV / Konfederaci politických vězňů / Hlavně pani Naděžda Kavalírová obhájuje agenty Stb asi proto, že k ním měla blízko. Také o sobě hovoří, že byla ve vedení KPV od roku 1990. Není pravda, Byla členkou. Do vedení se dostala, až po odchodu p. Drobného. Do té doby pracovala na Ministerstvu spravedlnosti. Pani Kavalírová si ráda vymýšlí a dost často si přivlastňuje populární věci. (Má tu výhodu, že ji mnoho lidí věří.) Prostě umí to. Vymýšlet si nepravdy je její doménou. Za co by asi dostala vysoká vyznamenání.

O mně napsala cituji „ Je mi líto, ale pan Stanislav Stránský byl bohužel v zajetí takových svých scestných myšlenek. Proto taky ten soud prohrál „ dodala. Opět lež ! Soudci i obhájci byli vybrání podle soudruhů viz. JUDr. Vostřejšová a Žáková. Bylo vítězství obhájců Stb v KPV. Jednoduše, svůj k svému. Lži a podvody vyhráli. Vedení KPV mělo radost.

Nový design časopisu a internetové stránky zajišťuje společnost
4 Motion Design s.r.o.

www.politicti-vezni.cz

VĚRNÍ ZŮSTALI

měsíční časopis Sdružení bývalých politických vězňů
Věnováno památce obětí komunismu !

Svoboda slova je zaručena Ústavou ČR i Listinou
lidských práv a svobod!

NÁZORY AUTORŮ ČLÁNKŮ NEMUSÍ BÝT TOTOŽNÉ S NÁZORY REDAKCE

Měsíčník „Věrní zůstali“

Vydává: Sdružení bývalých politických vězňů ČR,
Na Bělidle 34, 150 00, Praha 5 – Smíchov
tel/fax/záznam +420 222 323 816, email: info@politicti-vezni.cz
redakčně zpracovává předsednictvo.

Tiskne: tiskárna HUGO, Pražská 16, Praha 10

Expeduje: DUPRESS, Podolská 110, 140 00

Registrace MK-ČR reg.č. KM-7192